

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
20 У 11747/15
Дана 10.07.2017. године
Б Е О Г Р А Д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Жељка Шкорића, председника већа, Павела Јонаша и мр Зорана Рељића, чланова већа, са судским саветником Катариниом Пецић Илић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца А.А. из ..., улица бр. ..., против туженог Градског већа града Београда, ради поништаја решења број: 351-636/15-ГВ од 14.07.2015. године, у предмету грађевинском, у нејавној седници већа, одржаној дана 10.07.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ ОДБИЈА.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена против решења Секретаријата за послове легализације објеката Градске управе града Београда, Сектора за подручје општина Вождовац и Чукарица, XXXI-06 број: 351-21-994/2013 од 29.04.2015. године. Тим решењем одбијен је, као неоснован, захтев тужиоца за легализацију изведених радова без грађевинске дозволе на изградњи канализационог прикључка на градску канализациону мрежу, на кат. Парцелама ..., ..., ... и ... КО ..., а за потребе стамбеног објекта у улици ... бр. 3, на кат. парцели број ... КО

У тужби, којом је покренуо управни спор, поднетој Управном суду препорученом пошиљком преко поште, дана 07.08.2015. године, допуњеној поднесцима од 31.12.2015. и 25.05.2016. године, тужилац истиче да тужени орган није узео у обзир чињеницу да у моменту изградње канализације није била потребна сагласност сувласника на предметним кат. парцелама кроз које иста пролази, те указује да је у складу са Условима број 0/2430 и решењем ЈКП “Београдски водовод и канализација” број П/336, прибављена сагласност ЈКП “Зеленило Београд”, да је увидом у уверење 02 број: 952-1979/14 од 23.10.2014. године констатовано да је за поменуте кат. парцеле забележена експропријација, да Служба катастра није ажурирала фактичко стање на терену, будући да су објекти срушени, да је део парцела припао тротоару и улици Устаничка, а део који је остао неизграђен дат је на управу ЈКП “Зеленило Београд”, које је и дало сагласност за трасу. Такође, није узет у обзир ни навод жалбе да се уз грађевинску дозволу за кућу добија и грађевинска дозвола за

инфраструктурне објекте, напомињући да се ради о канализационом прикључку (инфраструктура) за укњижени објекат које се ту налази од 1931. године. Даље наводи да је геодетским снимком Геодетске агенције Б.Б. из априла 2014. године утврђено да један крак канализационе цеви не прелази преко кат. парцеле 2601, како је то својевремено утврђено, те је захтевано да се достави оверену сагласност власника, односно, корисника кат. Парцеле ..., В.В., што је Г.Г., правни претходник тужиоца, и добила и исту уредно доставила, а како је наведеним геодетским снимком утврђено да предметни крак канализације пролази кроз кат. Парцелу ... КО ..., која је у власништву тужиоца, то исти сматра да сагласност власника кат. Парцеле ... КО ..., иако постоји у предметну, није била неопходна.

Такође, указује да је првостепени орган Д.Д., ... бр. ..., издао решење о легализацији број: 351.21-78514/10 од 06.01.2016. године, а да исти није претходно прибавио нити сагласност Града Београда, носиоца права својине на кат. Парцелама ... и ... КО ..., нити сагласност ГО Вождовац, носиоца права коришћења на предметним кат. парцелама, као и да пре извођења радова на изградњи канализационе мреже дана 29.11.2015. године, није прибавио ни сагласност надлежног ЈКП "Београдски водовод и канализација", посебно истичући да канализација коју је спровео Д.Д., која је изграђена мимо прописа и правила струке, угрожава канализацију и сам објекат тужиоца. С тим у вези, тужилац указује да је због начина изградње канализације од стране Радована Ковачевића, поднео тужбу Другом основном суду у Београду, која је заведена под бројем: 3536/2015. Поред осталих навода изнетих у тужби, предлаже да се тужба уважи и поништи оспорено решење.

Тужени орган је у одговору на тужбу, остао у свему при разлозима из образложења оспореног решења и предложио да суд тужбу као неосновану, одбије.

Управни суд је одлучивао без одржавања усмене јавне расправе, у складу са чланом 33. став 2. Закона о управним споровима, па је испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, сагласно са одредбом члана 41. став 1. истог Закона, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да тужба није основана.

Из списка предмета и образложења оспореног решења произлази да је првостепени орган, поступајући по захтеву тужиоца за легализацију изграђеног објекта – канализационих шахтова у улици ... бр. ... у ..., на кат. парцели број 2602 КО Вождовац од 18.11.2013. године, заведеним код тог органа под бројем: XXXI-06-351.21-994/2013, на основу члана 58. став 1. Закона о општем управном поступку, тужиоцу упутио допис – налог за допуну захтева, од 25.03.2015. године, у коме је наведено да је, у циљу даљег вођења поступка по поднетом захтеву, потребно да у року од 15 дана од дана пријема дописа, достави у оригиналу или овереној копији документацију, и то: прецизан опис изведених радова који су предмет легализације, доказ о решеним имовинко-правним односима и геодетски снимак објекта. Поступајући по налогу из наведеног дописа, тужилац је дана 16.04.2015. године доставио изјашњење којим је прецизирао предмет легализације, тако што је навео да се ради о изградњи канализационог прикључка на градску канализациону мрежу, а према Условима који су одобрени од стране ЈКП "Београдски водовод и канализација" број: О/2430 од 08.01.2002. године и решењу број: П/336 од 08.05.2002. године, као и препис листа непокретности за кат. Парцелу ... КО ... и геодетски снимак објекта.

Увидом у достављену документацију, првостепени орган је утврдио да је предметна кат. парцела уписана као изграђено остало градско грађевинско земљиште у државној својини, на коме је тужилац уписан као корисник, као и да је исти власник објекта који се налази на тој кат. парцели – породична стамбена зграда, спратности П. Увидом у достављени геодетски снимак објекта, израђен од стране геодетске агенције Б.Б., утврђено је да траса канализације, односно канализационог прикључка на градску канализациону мрежу, за потребе стамбеног објекта у ул. ... бр. ... у Београду, на кат. Парцели ... КО ..., поред наведене, пролази и кроз кат. парцеле број ..., ... и ... КО Према подацима катастра непокретности Републичког геодетског завода, прибављеним од стране првостепеног органа, за кат. парцелу број ... КО ..., утврђено је да је иста у државној својини, власништво Републике Србије, на којој је као корисник уписана Градска општина Вождовац, са уделом 1/1, док је за кат. парцелу број ... КО ..., утврђено да је иста уписана као изграђено остало градско грађевинско земљиште у државној својини, на коме је као носилац права коришћења уписан Ђ.Ђ. Из ..., са уделом 1/1, а да је за катастарску парцелу број ... КО ..., утврђено да је иста уписана као изграђено остало градско грађевинско земљиште у државној својини, на коме је као носилац права коришћења уписан Е.Е. Из ..., са неодређеним уделом. Увидом у Услове ЈКП “Београдски водовод и канализација” број: О/2430 од 08.01.2002. године, првостепени орган је утврдио да у улици ..., у ..., не постоји градска канализациона мрежа, те да се прикључење предметног објекта на канализациону мрежу може остварити преласком преко кат. парцеле број ..., уз писмену и оверену сагласност власника те кат. парцеле, док је увидом у решење истог органа број: П/336 од 08.05.2002. године, утврђено да се сагласност даје искључиво на прикључење постојећег објекта и да се даје на основу сагласности ЈКП “Зеленило Београд” на трасу канала која пролази преко зелене површине у ул. Устаничка, а да се прикључење објекта у ул. ... бр. ..., на канализацију у Устаничкој улици врши преко суседне кат. парцеле број ..., уз писмену сагласност власника, оверену у општини Вождовац.

Одредба члана 12. тачка 3. Закона о легализацији објеката ("Службени гласник РС", бр. 95/13, 117/14), прописано је да се легализација објекта у смислу овог закона врши по захтеву који садржи доказ о праву коришћења, својине, односно закупа на грађевинском земљишту, односно доказ о праву својине на објекту. Према одредби члана 21. став 3. истог закона, као доказ о решеним имовинско-правним односима на земљишту сматра се: 1) за објекат изграђен на земљишту у својини другог лица правоснажна судска пресуда којом је утврђено право својине на земљишту, коју власник прибави у складу са прописима о својинским односима; 2) за објекат изграђен на грађевинском земљишту - уговор о преносу права коришћења, односно куповини земљишта који је закључен до 13. маја 2003. године и оверен од стране надлежног суда између тадашњег корисника и подносиоца захтева; 3) уговор о куповини објекта или објекта у изградњи оверен од стране надлежног суда, између власника односно корисника и подносиоца захтева; 4) уговор о суинвестирању изградње објекта оверен од стране надлежног суда, између власника односно корисника и подносиоца захтева; 5) правоснажно решење о наслеђивању и 6) правоснажно решење о статусној промени привредног друштва из кога се на неспоран начин може утврдити правни континуитет подносиоца захтева.

Код оваквог чињеничног и правног стања ствари, према оцени Управног

суда, правилно је поступио тужени орган када је оспореним решењем одбио, као неосновану, жалбу тужиоца изјављену против првостепеног решења, с обзиром да је у поступку код првостепеног органа, без повреда правила поступка, правилно и потпуно утврђено чињенично стање, па је правилно примењено и материјално право када је одлучено као у диспозитиву решења првостепеног органа. Ово из разлога што је у поступку пред управним органима, правилно утврђено да траса канализационог прикључка на градску канализациону мрежу за потребе стамбеног објекта тужиоца у улици ... бр..., у ..., која је предмет легализације, како је то и наведено у претходном ставу образложења ове пресуде, поред тога што пролази кроз катастарску парцелу број ..., пролази и кроз катастарске парцеле број ..., ... и ... КО В...ождовац, а за које тужилац није доставио доказе о решеним имовинско-правним односима у смислу члана 21. став 3., а у вези члана 12. став 3. Закона о легализацији објеката. Стога је првостепени орган, и по оцени суда, а након што тужилац није поступио по налогу првостепеног органа, и доставио неопходне доказе који се морају приложити уз захтев, на основу члана 24. став 2. наведеног закона, правилно ожалбеним решењем одбио, као неоснован, захтев тужиоца за легализацију радова, изведених без грађевинске дозволе, на изградњи канализационог прикључка на градску канализациону мрежу, за потребе стамбеног објекта, а тужени орган правилно одбио жалбу изјављену на наведено решење првостепеног органа, дајући за своју одлуку разлоге, које, као правилне и на закону засноване, прихвата и овај суд.

Суд је ценио наводе истакнуте у тужби, као и доказе достављене уз исту, па је, имајући у виду напред изнето чињенично и правно стање ствари, нашао да су ти наводи неосновани, односно да су без утицаја на другачију оцену законитости оспореног решења. Ово због тога што, је тужилац био дужан да уз захтев, у смислу напред цитираних законских одредаба, поред основне документације која се мора приложити уз захтев, достави првостепеном органу и додатну докуметнацију за извођење радова на грађевинском земљишту које је у власништву више лица. Наиме, тужилац уз захтев није доставио доказе о решеним имовинско-правним односима на грађевинском земљишту, које је у својини, односно власништву лица ближе наведених у подацима катастра непокретности Републичког геодетског завода који су прибављени од стране првостепеног органа пре доношења одлуке по предметном захтеву за легализацију. Чињеница да у моменту изградње канализације, све и да је то тачно, није била потребна сагласност сувласника наведених парцела, није од утицаја на другачије решење ове управне ствари, будући да се чињеница да ли странци припада или не припада какво право, просуђује по прописима који су на снази у моменту доношења решења, а не по прописима који су били на снази у време извођења радова, ако самим прописом није друкчије одређено. Такође, чињеница да су предметне катастарске парцеле промениле статус експропријацијом или на било који други начин, односно да су промениле власнике, не мења закључак овог суда о неоснованости тужбе у управном спору, будући да је тужилац у тој ситуацији био дужан да сагласност прибави од власника, односно од лица са уписаним правом коришћења парцела, која у моменту подношења захтева на исте полажу право власништва, односно право коришћења. Без утицаја на другачије решавање ове управне ствари су и наводи тужбе, да је првостепени орган другом лицу – Д.Д., ... бр. ..., издао решење о легализацији број: 351.21-78514/10 од 06.01.2016. године, без

претходно прибављених сагласности носилаца права својине и права коришћења на кат. Парцелама ... и ... КО ..., као и сагласности надлежног јавног комуналног предузећа, будући да се ради о решењу које тужилац евентуално, као заинтересована странка може оспоравати у другом, посебном управном, поступку по ванредном правном средству, уколико су за то испуњени законом прописани услови, при чему је, а како се то и у тужби наводи, тужилац пред Другим основним судом у Београду, због начина изградње канализације од стране наведеног лица, покренуо парнични поступак. Дакле, тужбом оспорено решење је, према стању у списима предмета, засновано на потпуно и тачно утврђеном чињеничном стању на које су правилно примењене напред цитиране одредбе наведеног закона, а у образложењу побијаног решења, јасно су наведене све чињенице које су у току поступка утврђене, као и релевантни прописи и разлози којима се руководио тужени орган приликом доношења решења.

Имајући у виду наведено, као и одредбу члана 33. став 2. Закона о управним споровима, а нарочито став 3. према коме је суд обавезан да посебно наведе разлоге због којих није одржао усмену расправу, овај суд је нашао да су се у конкретном случају стекли услови за одлучивање о законитости оспореног решења без одржавања усмене јавне расправе. Ово стога што је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака ради утврђивања чињеничног стања, а не ради се ни о другим ЗУС-ом прописаним ситуацијама по којима је одржавање усмене јавне расправе обавезно. Дакле, ради се о судској ствари, која не изискује додатни судски рад на утврђивању чињеница, јер се из навода тужбе, образложења оспореног решења и достављених списа види да је чињенично стање правилно и потпуно утврђено и да је законитост оспореног акта требало оценити само у погледу спорних правних питања.

Са изнетих разлога, Управни суд је, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца на основу одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 10.07.2017. године, 20 У 11747/15

Записничар
Катарина Печић Илић,с.р.

Председник већа-судија
Жељко Шкорић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ЉЛ